Lietas Nr. C11095515
Lietas arhīva Nr. C-0955-15

AIZMUGURISKS S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Cēsīs 2015. gada 20. novembrī

Cēsu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese D.Blūma,
ar sekretāri L.Vizāni
piedaloties zvērinātai advokātei I.Samsonei
2015. gada 20. novembrī izskatīja atklātā tiesas sēdē tiesas telpās civillietu – /pers. B/ pret /pers. C/ – par tiesību zaudēšanu uz dzīvojamās platības lietošanu un izlikšanu no dzīvojamās platības un

k o n s t a t ē j a:

/pers. B/ (turpmāk-prasītāja) prasība pret /pers.C/ (turpmāk- atbildētājs) tiesā iesniegta 2015. gada 6. jūlijā.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājai uz pirkuma-pārdevuma līguma pamata pieder nekustams īpašums /adrese/(turpmāk- īpašums). Īpašums uz 2000.gada 20. novembra lēmuma pamata uz prasītājas vārda reģistrēts Cēsu Zemesgrāmatu nodaļā Cēsu pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs/. Īpašumā savu dzīvesvietu esot deklarējis atbildētājs, kurš dzīvo dzīvojamās mājas pirmā stāva istabā, kura būves tehniskās inventarizācijas lietā apzīmēta ar telpas numuru 4 un tās platība ir 13,2 kv. m. Atbildētājs dzīvojamā mājā lieto kāpņu telpu (telpas numurs 1), virtuvi (telpas numurs 6), gaiteni (telpas numurs 5), tualeti (telpas numurs 8).

Prasītāja prasībā norādījusi, ka viņai nav pienākuma nodrošināt atbildētāju ar bezmaksas dzīvojamo platību. Starp viņiem nav noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums un par telpu lietošanu prasītājai piederošajā īpašumā atbildētājs nemaksā īres maksu, kā arī gadiem neveic maksājumus par komunālajiem pakalpojumiem - ūdeni un kanalizāciju, patērēto elektroenerģiju, atkritumu izvešanu. Īpašumam ir malkas apkure, bet atbildētājs negādā malku viņa lietotās dzīvojamās istabas apkurei un bez maksas lieto citu dzīvojamā mājā dzīvojošo personu sagādāto malku.

Prasībā norādīts, ka atbildētājs ar savu dzīvesveidu un uzvedību traucē citām minētajā dzīvojamā mājā dzīvojošām personām lietot telpas. Atbildētājs nestrādājot pastāvīgu darbu un viņam nav regulāru ienākumu. Atbildētājs 2-3 reizes gadā pa mēnesim aizbraucot strādāt uz Norvēģiju, bet pēc atgriešanās Latvijā vairākus mēnešus katru dienu lieto alkoholiskos dzērienus, vedot uz viņa lietoto dzīvojamo istabu personas, ar ko kopā lieto alkoholiskos dzērienus. Alkohola reibumā viņš esot ir rupjš un agresīvs, terorizējot citus mājas pastāvīgos iedzīvotājus, kuri atsevišķās reizēs ir bijuši spiesti atstāt māju un pārnakšņot pie paziņām.

Vairākkārt esot izsaukta policija, kas aizturot /pers. C/ un pēc dažām stundām viņu atbrīvojot.

Prasītāja lūdz tiesu -atzīt, ka atbildētājs ir zaudējis tiesības dzīvot un lietot telpas mājīpašumā, kas atrodas /adrese/, kā arī izlikt viņu no minētā mājīpašuma ar visām mantām bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas,

Piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai visus tiesāšanās izdevumus.

Prasība ir pamatota uz Civillikuma 927., 1036., 1038.pantu, likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta.

Atbildētājs tiesas noteiktajā laikā paskaidrojumus tiesai, vai iebildumus pret prasību, nav iesniedzis.

Prasītājas pārstāve uz pilnvaras pamata – zvērināta advokāte Ilga Samsone tiesas sēdē prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītajiem pamatiem un argumentiem.

Lūdza prasību apmierināt.

Atbildētājs tiesas sēdē nav ieradies, nav paziņojis par neierašanās iemesliem vai lūdzis lietas izskatīšanu atlikt.

Par tiesā celto prasību un tiesas sēdi viņam ir paziņots atbilstoši Civilprocesa likuma 148. panta pirmās daļas un 56. panta pirmās daļas noteikumiem, nosūtot ierakstītās vēstulēs uz viņa deklarēto dzīvesvietu prasības pieteikuma norakstu un tiesas pavēsti. Minētie tiesas dokumenti saņemti atpakaļsūtīti - kā neizsniegti ar uzziņu, ka adresāts nav mājās, ievietots aicinājums pasta kastītē, sūtījumam beidzies glabāšanas laiks.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56. panta nosacījumiem, tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.[1] panta pirmās daļas 3. punkta nosacījumiem, ja tiesas dokumenti piegādāti šā likuma 56. pantā noteiktajā kārtībā, izņemot tā devītajā daļā paredzēto gadījumu, uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdes vai procesuālās darbības laiku un vietu vai par attiecīgā dokumenta saturu un tiesas dokumenti ir izsniegti, septītajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu.

Šajos apstākļos, tiesa atzīst, ka nav konstatējami Civilprocesa likuma 209. pantā noteiktie imperatīvie lietas izskatīšanas atlikšanas pamati. Tiesa uzskata, ka nav arī pamata atlikt lietas izskatīšanu pamatojoties uz Civilprocesa likuma 210. pantā noteiktajiem fakultatīvajiem pamatiem.

Tiesa atzīst, ka apstākļos, kad atbildētājam par tiesas sēdi paziņots likumā noteiktajā kārtībā, lietu var izskatīt bez viņa klātbūtnes, pamatojoties uz prasītājas pilnvarotās pārstāves paskaidrojumiem un lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem. Tā kā lietā nav saņemti arī atbildētāja paskaidrojumi, tiesai lietā ir taisāms aizmugurisks spriedums.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 208.[1] panta noteikumiem – aizmugurisks spriedums ir spriedums, ko pirmās instances tiesa taisa lietā, kurā atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus par prasību un nav ieradies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslus.

Motīvu daļa.

Tiesa, uzklausot prasītājas pārstāvi uz pilnvaras pamata, pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka lietā nav strīda par īpašuma piederību. Tas pierādīts ar Cēsu Zemesgrāmatu nodaļas Cēsu pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr. /numurs/apliecības norakstu (lietas 8.lapa). Zemes grāmatu nodalījuma 8.1. punktā izdarīta atzīme par Īpašnieces uzvārda maiņu no "/uzvārds/" uz "/uzvārds/" sakarā ar 2008. gada 30. augusta laulības apliecības kopiju.

Tiesa atzīst par pierādītu, ka atbildētājs savu dzīves vietu ir deklarējis mājīpašumā /adrese/ no 1993. gada 25. janvāra un to pierāda 2015. gada 25. jūnija izziņa no Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (lietas 18. un 19.lapa). Tādējādi ir pārliecinoši pierādīts, ka atbildētājs strīdus īpašumā dzīvo jau

pirms prasītājas īpašuma tiesību iegūšanas,

Tiesa atzīst, ka prasība apmierināma saskaņā ar likumu "Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta otro daļu- „dzīvojamās telpas lietošanas vienīgais pamats īrniekam vai apakšīrniekam ir dzīvojamās telpas īres vai apakšīres līgums". Lietā nav pierādījumu, ka starp prasītāju un atbildētāju būtu bijis noslēgts īres līgums. Tā noslēgšanu nav prasījusi ne prasītāja, ne atbildētājs.

Apstākļos, kad starp pusēm nepastāv īres attiecības, saskaņā ar likumu "Par dzīvojamo telpu īri" 1.panta otro daļu –„Īres tiesiskajām attiecībām, ciktāl tās neregulē šis likums, piemērojams Civillikums un citi normatīvie akti".

Tiesa uzskata, ka prasītājas prasība apmierināma pamatojoties uz Civillikuma 927. pantu: „Īpašums ir pilnīgas varas tiesība par lietu, t. i. tiesība valdīt un lietot to, iegūt no tās visus iespējamos labumus, ar to rīkoties un noteiktā kārtā atprasīt to atpakaļ no katras trešās personas ar īpašuma prasību", kā arī 1036.pantu, kas nosaka: "Īpašums dod īpašniekam vienam pašam pilnīgas varas tiesību par lietu, ciktāl šī tiesība nav pakļauta sevišķi noteiktiem aprobežojumiem". Tiesa atzīst, ka lietā nav iesniegti tādi pierādījumi, ka prasītājas īpašumam /adrese/, būtu noteikti kādi sevišķi aprobežojumi.

Lietā nav pierādījumu, kas apstiprinātu, ka starp pusēm būtu pastāvējušas faktiskās īres attiecības.

Tiesa, apmierinot prasību par atbildētāja izlikšanu, pamatojas gan uz Civillikuma 1036.pantu, gan 1039.pantu - īpašnieks var aizliegt visiem citiem ietekmēt viņa lietu, kā arī to lietot vai izmantot, kaut arī viņam pašam no tā nerastos nekāds zaudējums.

Civillikuma 1038. pantā arī noteiktas īpašnieka tiesības, ka īpašnieks var viņam piederošo lietu valdīt, iegūt tās augļus, izlietot to pēc sava ieskata savas mantas pavairošanai un vispār to lietot visādā kārtā, kaut arī no tam rastos zaudējums citai personai. Tiesa atzīst, ka atbildētājs no šī īpašuma izliekams, jo pilnīgas varas tiesības par īpašumu nozīmē, ka īpašnieks savu īpašumu izlieto pēc sava ieskata un viņš var aizliegt visiem citiem ietekmēt viņa lietu.

Šāda atziņa ir pausta arī Augstākās Tiesas Senāta 2011. gada 9. novembra spriedumā - lieta nr. SKC – 357/2011 -G. M. prasībā pret A. M. par izlikšanu no dzīvojamās telpas, kur G.M. kā bijušā īpašnieka mantiniece 1993.gadā atguvusi dzimtas mājas „T." V. pagastā, Cēsu rajonā. Prasītāja nevar realizēt savas īpašuma tiesības, jo mājīpašumu „T." bez tiesiska pamata aizņem A.M. –bez īres līguma. Turpat ir norādīts, ka tiesai ir tiesības piemērot prasībā neminētu materiālo tiesību normu, ja tā attiecināma uz konkrētās lietas apstākļiem un ir juridiski fakti, kas pamato tās piemērošanu strīda izšķiršanā.

Kā norādīts tiesību doktrīnā, „(..) *jura novit curia* – tiesai pašai jāzin likumi un jāpiemēro tie ne tikai pēc likuma burta, bet arī pēc likuma gara" (*sk. Dr.jur. Vladimirs Bukovskis. Civīlprocesa mācības grāmata. Autora izdevums. Rīgā, 1933., 305.lpp.*).

Tiesa ņem vērā, ka atbildētājs pēc 2000.gada, kad Zemesgrāmatu nodaļas reģistros tika reģistrētas prasītājas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu un šī informācija bija publiski pieejama, nav cēlis tiesā prasību par īres līguma noslēgšanu, lai gan turpināja un turpina lietot dzīvojamo ēku, par to neko nemaksājot. Arī pēc prasības iesniegšanas tiesā atbildētājs nav cēlis pretprasību par īres līguma noslēgšanu.

Tiesa, novērtējot visus lietā noskaidrotos apstākļus, atzīst, ka atbildētājam nav nekāda tiesiska pamata dzīvot prasītājai piederošajā īpašumā, tādēļ prasība ir apmierināma pilnībā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu: "Pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus."

Prasītāja, iesniedzot prasību samaksājusi valsts nodevu 71,14 EUR un 5,15 EUR (lietas 7.lapa) -ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus (par prasības pieteikumu un pavēstu piegādi), kopā – 76,29 EUR, kas piedzenami no atbildētāja prasītājas labā.

No atbildētāja par labu valstij piedzenama ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu starpība - Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punkts – par prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu, un konkrētajā lietā faktiskie izdevumi ir : 6,70 EUR (lietas lapa 2). Prasītāja nomaksājusi 5,15 EUR, tādējādi- no atbildētāja par labu valstij piedzenami starpība, kas ir 1,55 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu : atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8.,97., 190.-193.,204.[1]pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

prasību apmierināt.

Izlikt /pers. C/, personas kods /personas kods/, no dzīvojamās mājas /adrese/, no visām dzīvojamām telpām un koplietošanas telpām, ar visām no viņa atkarīgajām personām un mantām, bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas.

Piedzīt no /pers. C/ par labu /pers. B/ tiesas izdevumus **76,29 EUR** (septiņdesmit seši eiro un 29 centi).

Piedzīt no /pers. C/ valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus –**1,55 EUR** (vienu eiro un 55 centus). Ar lietas izskatīšanu saistīti izdevumi ieskaitāmi Tiesu administrācijai, Mūkusalas iela 41B, Rīga, NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģ.Nr. LV 90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods: TRELLV22, konta Nr. LV 51TREL2190458019000.

Noteikt /pers. C/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Prasītāja spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesai, 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas (2015. gada 20. novembra), iesniedzot apelācijas sūdzību Cēsu rajona tiesā.

Atbildētājam nav tiesību šo spriedumu pārsūdzēt. Atbildētājam ir tiesības 20 dienu laikā no aizmuguriskā sprieduma nosūtīšanas dienas iesniegt Cēsu rajona tiesai pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese D.Blūma